

DICHT(ER) IN DE BUURT

KEES TIMMERMANS, BIBLIOTHEKARIS VAN BOXTELS HEILIG HARTKOOR:

„Met Kerstmis nog altijd een hele drukte”

Het parochiële zangkoor van de Heilig Hartkerk in Boxtel, waarvan de bezetting zowel mannen als voornamelijk jongens van zo ongeveer de lagere schoolleeftijd omvat, repeteert altijd op donderdagavond. Om kwart voor acht wordt daarmee in diezelfde kerk begonnen, maar wanneer we juist op zo'n avond, en toch nog maar even over zeven, bij Kees Timmermans in de Van Ranststraat aanbellen, staat hij niettemin al klaar om zich naar die repetitie te begeven.

„Dat moet ik wel” verklaart Kees, „want ik ben de bibliothekaris van dat koor en ik moet er dus voor zorgen, dat alles van tevoren wordt klaar gezet”.

WAT UITGEBREIDER

Daags daarna vinden we Kees Timmermans bereid om bij hem thuis aan tafel wat uitvoeriger te zijn en horen we hem daar vertellen, dat hij al 35 jaar als lid van dat koor in die Brükelse kerk staat mee te zingen.

Als iemand aan wie direkt te merken is dat het doseren van wat humor in het leven hem goed afgaat, schenkt Kees ons nogal eens mee een pilske in, met daarbij voor zichzelf nog een extra glaasje, wat hij glimlachend „un snuupke” zit te noemen.

Met die functie van bibliothekaris maakt ex-bouwvakker Kees Timmermans, die 68 jaar is, zo hij zegt, zich alweer zo'n 30 jaar verdienstelijk.

Betreffende bezigheid houdt speciaal ook in dat hij steeds, en in de ruimste zin, voor een goede ordening moet zorgen van de hoeveelheid zangpartituren, waarover zo'n kerkelijk zangkoor geregeld moet kunnen beschikken.

„Alleen directeur Felix en ik hebben een sleutel van de kast, waarin die spullen zijn opgeborgen”, zegt Kees, „en sinds we niet meer boven op het koor, maar vooraan in de kerk staan te zingen, wordt alles bewaard in een kast in de sakristie”.

VERANDERINGEN

Zo tegen het naderend Kerstfeest erkent bibliothekaris Kees, dat deze tijd beslist nog steeds behoorlijk wat extra drukte met zich meebrengt. Bij alles wat zich evenzeer op kerkelijk gebied aan veranderingen heeft voorgedaan zijn de kerkzangkoren natuurlijk evengoed betrokken geweest. Het lijkt dan allemaal best ver weg nou, maar toch is het nog niet zo lang geleden dat er met Kerstmis in de Heilig Hartkerk altijd twee Kerstvieringen (met ieder drie H. Missen)

waren die 's nachts plaatsvonden, en wel een om drie uur en de volgende om vijf uur, waarna die dag ook nog een Hoogmis en een Lof. Men zong wat af op zo'n Kerstdag...

HERINNERINGEN

Enmaal op die toer aan de praat komen er vanzelf mee wat herinneringen los, waaruit Kees opdiept, dat tussen die twee nachtmissen in het hele zangkoor zich vroeger naar de voormalige schouwburg „De Ark” begaf om de wachttijd aldaar met het verorberen van worstbroodjes te overbruggen.

In die toentertijd nog flink bevolkte Brükelse Ark werden vaak ook de bij elk katholiek zangkoor traditionele, jaarlijkse „Ceciliafeesten” gevierd. Die feestpartijen werden, aldus Kees, behalve met gezang, geregeld ook opgeluisterd met de presentatie van allerhande voordrachten. Mooi zitten we in dat licht gezien ook daarmee met Kees Timmermans gelijk op het goede spoor. Hij vertelt dan immers genoeglijk, hoe hij hier een tijdlang met de Boxtelaar Piet Boleij een soort humoristische duo heeft gevormd en dat ze samen „den boer op gingen” toen om met bepaalde sketches bij feestelijke gebeurtenissen de boel komisch op z'n kop en meestal flink overhoop te zetten.

„Naast dat zingen heb ik ook altijd graag toneel gespeeld”, lacht Kees bij nog zo'n „snuupke” en dan vernemen we, dat hij lang geleden al lid is geweest van de toneelvereniging „Vriendschap ende Vermaeck”.

NAMEN

Er vallen bij dit gesprek vaneigens ook de nodige illustere namen en als we bijvoorbeeld informeren naar zijn ervaringen, die verwijzen naar het

Luxemburgse Echternach en die alom zo befaamde „Springprocessie”, daar, mag zeker Noud Spierings niet onvermeld blijven.

Ook daaraan bewaart Kees plezierige herinneringen, die hem tegelijk aanzetten tot het vertellen van het feit, dat het betreffende koor, toen nog onder leiding van Cor Suijs, vijftien jaar achtereen die Echternachtse processie mee gestalte heeft gegeven.

„Deken Broekman was veelal van de partij”, verhaalt Kees, „en ook pastoor Tilman uit Lennisheuvel ging altijd graag met ons mee”. Die processionele medewerking, horen we, nam altijd een compleet weekend in beslag en als Kees vervolgens zijn ge-

voelens vertolkt inzake het avondlijk tijdverdrijf daarginds, tast hij meteen naar zijn glaasje, onder de opmerking: „En saovus nie te flauw natuurlijk..!”

Overigens zal het ten aanzien van dat zangkoor wel bekend zijn, dat de reputatie daarvan zich beduidend verder uitstrekt dan alleen maar de op-luistering van die konstante liturgische vieringen in de Heilig Hartkerk. Vanaf 1953, weet Kees, is men immers al dikwijls vanuit Boxtel via de K.R.O.-radio te beluisteren geweest en tevens is er al drie keer een eucharistieviering door de televisie uitgezonden en zijn er eveneens van het

Heilig Hartkoor enkele langspeelplaten in omloop gebracht.

ANDERE NAMEN

Nog een absoluut noemenswaardige naam uit de historie van betreffend koor vindt Kees terug bij Toon Adelaars. Dat komt, volgens Kees, omdat zij samen nog verschillende jaren Deken Broekman op diens nieuwe woonadres zijn wezen feliciteren met zijn verjaardag, toen deze deken met emeritaat was gegaan en, aldus Kees, „ergens naar de buurt van Nijmegen was vertrokken”.

„Wij gingen dan op den brommert en dat bezoek van ons werd door den deken echt op prijs gesteld”, beweert onze gastheer stellig.

En zeker ook vermeldenswaard hier zijn mensen als Jan v.d. Rijdt, een eermalige kapelaan van desbetreffende parochie en Lou v. Oerle, destijds onderwijzer aan de Brükelse Sint Franciscusschool.

Deze twee zijn volgens Kees de oprichters geweest van het koor, althans zoals dat in 1943 ging funktioneren en er aan het al bestaande mannenkoor een jongenskoor werd toegevoegd.

REÛNIE

In 1983 zal het zangkoor van de Boxtelse Heilig Hartkerk dus 40 jaar bestaan en vandaaruit wil men heel graag ook een uitgebreide reünieviering op touw gaan zetten. Dat moet echt een nogal grootse gebeurtenis gaan worden en daarom zijn de voorbereidingen daartoe intussen reeds volop in gang gezet. Daarvoor zal men ook wel een beroep op Kees willen doen.

Met het releveren van nog enkele andere organisatie-activiteiten en met wat gerommel tenslotte, in en om zijn eigenhandig verbouwde woning, is hiermee, dunkt ons, Kees Timmermans, genoegzaam weergegeven als een kollega-keistamper „mi nie krek un zittende kont” en is dan koor van die Boxtelse Heilig Hartkerk in dit Kerstnummer hopelijk ook voldoende bezongen. Alleluja!

● Kees Timmermans draagt de sleutel van de H. Hartkerk op zak. Daarom was het niet moeilijk om hem op een ongebruikelijk tijdstip naar het koor van die parochiekerk te dirigeren. Jarenlang heeft het kerkkoor tegen de achtergrond van de volumineuze orgelpijpen staan zingen. En terwijl we Kees daar „uit-portretten” klinkt ons in de stille kerk zowaar orgelmuziek in de oren. Iemand is aan het repeteren om Kerstmis 1982 andermaal sfeervol te laten verlopen. Kees levert daaraan ook al 35 jaar zijn bijdrage als enthousiast koorzanger en... bibliothekaris...